

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

ר' ישראל בן לאה ע"ה

ר' מנחם יצחק בנימין בן יוסף חיים ע"ה

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

שחט חיה יכנסה ואחר כך ישחוט את
העוף – דכתיב (ויקרא י"ז) "חיה או עוף",
הפסיק זה מזה, להטעין כיסוי לכל אחד
ואחד.

ורבנן סברי, האי או מיבעי ליה לחלק,
דאי לאו או הוזה אמינא אין צריך כיסוי
אא"כ שחט שניהם. והכל מודים דלענין
ברכה אינו מברך אלא ברכה אחת.

ואין הלכה כרבי יהודה.

וראהו אחר חייב לכסות – דכתיב בפרשת
כיסוי הדם, ואומר לבני ישראל, מצווה זו
תהא על כל בני ישראל.

כסוה הרוח חייב לכסות – ולא שנו אלא
שחזר ונתגלה, אבל לא חזר ונתגלה פטור
מלכסות.

שָׁחַט מֵאָה חַיּוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד - פָּסוּי אֶחָד לְכָלָן היינו שאינו חייב לכסות את
הדם לאחר שחיטתה של כל חיה וחיה, אלא יכול לכסות לאחר השחיטה האחרונה, את הדם
של כל השחיטות, וכן אם שחט **מֵאָה עוֹפוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד - פָּסוּי אֶחָד לְכָלָן** יכול
לכסות לאחר השחיטה האחרונה את הדם של כל השחיטות, וכן אם שחט **חִיָּה וְעוֹף**
בְּמָקוֹם אֶחָד אחד אחרי השני - **פָּסוּי אֶחָד לְכָלָן** יכול לכסות את הדם לאחר שסיים
לשחוט את שתיהן, ואין צורך לכסות את דם החיה בנפרד ואת דם העוף בנפרד. **רַבִּי**
יְהוּדָה חולק על תנא קמא ו... **אָמַר: שָׁחַט חִיָּה - יְכַסְּנָהּ, וְאַחֵר כֶּךָ יִשְׁחַט**
אֶת הָעוֹף כלומר שלא ניתן לכסות את דם החיה והעוף יחד, ולכן ישחט את החיה ויכסה
את הדם ואח"כ ישחט את העוף ויכסה את הדם, וטעמו לפי שכתוב "חיה או עוף" ומכאן למד
רבי יהודה שלכל מין דרוש כיסוי בפני עצמו*. אם **שָׁחַט וְלֹא פָּסָה** את הדם, **וְרָאָהּ**
אַחֵר וראה מישהו אחר את הדם שלא כוסה - **חַיֵּב לְכַסּוֹת** אותו אדם שראה את הדם
לא מכוסה חייב לכסות, שנאמר בפרשת כיסוי הדם "ואומר לבני ישראל" שמכאן למדים שזו
אזהרה לכל בני ישראל, שאם השוחט לא כיסה את הדם, חייב כל אחד מישראל שרואה דם
הטעון כיסוי שיכסה אותו. **פָּסָהּ** אם כיסה את הדם, **וְנִתְּגַלָּה** הדם בשנית - **פָּטוּר**
מִלְכַּסּוֹת פעם שניה, הואיל וכבר קיים את מצוות כיסוי הדם. ברם אם **פָּסָהּ הָרוּחַ**
היינו שהרוח העיפה חול שכיסה את הדם ואח"כ התגלה ונראה הדם שוב - **חַיֵּב לְכַסּוֹת**
את הדם, לפי שעדיין לא קיים את מצוות כיסוי הדם, ואם כיסתה הרוח את הדם ולא נתגלה,
אין צורך לכסות את הדם גם בידי אדם.

*ואילו תנא קמא סובר שהמילה 'או' באה לחלק וללמד, שאם שוחט רק חיה, או רק עוף צריך
כיסוי, שכן אם היה כתוב 'חיה ועוף' היינו חושבים שרק אם שוחט חיה ועוף יחד צריך לכסות
את הדם, אך אם שחט רק חיה, או רק עוף, אין צורך בכיסוי הדם, ולכן היה צורך במילה 'או'
שתחלק, בין ששחט חיה ובין ששחט עוף צריך לכסות את דם השחיטה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה

דָּם שחיטה הטעון כיסוי **שְׁנֵתָעֲרַב בְּמֵיִם** שהתערבב עם מים, כגון: שנפל לתוך מים, או שהמים נפלו לתוכו, **אִם יֵשׁ בּוֹ בְּתַעְרוּבָתָא מְרֵאִיתָ דָּם** מראה של דם - **חַיֵּב לְכַסּוֹת** את התערובת, ואם אין מראה דם בתערובת, כגון: שכמות המים רבה יותר מהדם, הדם בטל במים ואין חובה לכסות. אם **נִתְעָרַב** דם שחיטה הטעון כיסוי **בְּיֵין** שצבעו אדום, כך שאין מראה דם ניכר בתערובת - **רֹאִין אוֹתוֹ** את היין **כְּאֵלּוֹ הוּא מֵיִם** ומשערים אם בכזו תערובת של דם ומים היה ניכר מראה דם בתערובת, חייבים לכסות. אם **נִתְעָרַב** התערבב דם שחיטה הטעון כיסוי **בְּדָם הַבְּהֵמָה** וכמו שלמדנו שאינו טעון כיסוי **אוֹ בְּדָם הַחֲחִיהָ** סתם דם שיצא מחיה שאינו טעון כיסוי, או שהתערבב בדם של חיה טמאה (רמב"ם) - **רֹאִין אוֹתוֹ** את דם הבהמה/ דם החיה שאינם טעונים כיסוי **כְּאֵלּוֹ הוּא מֵיִם** ומשערים אם בכזו תערובת של דם ומים היה ניכר מראה דם בתערובת, חייבים לכסות. **רַבִּי יְהוֹדָה אוֹמֵר: אִין דָּם מְבַטֵּל דָּם** לפי הכלל של מין במינו אינו מתבטל אפילו באלף, ולכן אין הדם הטעון כיסוי מתבטל בדם שאינו טעון כיסוי, ואפילו אם הדם שאינו טעון כיסוי הוא בכמות של פי אלף מכמות הדם שטעונה כיסוי, כך שאם היתה כזו כמות מים בתערובת לא היה ניכר מראה דם בתערובת, בכל זאת חייבים לכסות.

רבינו עובדיה מברטנורא
נתערב ביין - שהוא אדום ואין
מראה הדם ניכר בו.
רואין אותו - יין כאילו הוא מים.
ואם היה מראית דם ניכר במים
כשיעור זה, חייב לכסות.
נתערב בדם בהמה - דלאו בר
כיסוי הוא, ורובו דם בהמה.
או בדם החיה - בדם היקז של חיה.
רואין אותו - שאינו טעון כיסוי
כאילו הוא מים. ואם היה הדם
הזה של שחיטת חיה ועוף ניכר בו,
חייב לכסות.
אין דם מבטל דם - ואפילו אין
מראית דם ניכרת במים כמות דם
בהמה זה, אין דם החיה בטל.
דקסבר רבי יהודה מין במינו לא
בטל. ואין הלכה כרבי יהודה.